Proletari din toate țările, uniți-vă!
La lupta pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XII nr. 23 (807) * joi 8 iunie 1961 * 8 pagini 30 bani

Citiți în pagina a 5-a „La masa rotundă a redacției"

ACELAȘI DRUM

Nu, atît de fericit ca astăzi nu a fost niciodată Molnar. Afară e atîta soare, atît de frumos! E o adevărată zi de primăvară. Și primăvară e și în inima lui, plină de bucuria copilăriei pe care o trăiește.

E bucuros de cravata roșie pe care el, Molnar Iuliu, elev în clasa a III-a a Școlii de 7 ani nr. 1, a primit-o azi, e bucuros de primul său salut de pionier pe care azi l-a rostit pentru cea dintîia oară.

Spre Molnar vine o fetiță pe care el nu o cunoaște. Nu e mai răsărită cu nimic decît Iuliu. Dar e și ea pionieră. Molnar își îndreaptă ținuta, își potrivește cravata — pentru a cîta oară în ziua aceea? — și, salutînd pionierește, rostește răspicat fiece cuvînt, fiece silabă:

— Salut voios de pionier!

— Salut voios de pionier!

Știe oare Molnar că și pioniera pe care el a salutat-o e tot atît de bucuroasă, de fericită ca și el? În glasul argintiu care rostește la fel de clar și răspicat salutul pionieresc, se simte emoția primului salut pionieresc. Gheorghiță Iuliana e elevă în clasa a III-a a Școlii de 4 ani. La fel ca și Molnar, a primit azi cravata roșie. Cînd și Gheorghiță Iuliana s-a mutat la Școala de 7 ani nr. 1, Molnar a aflat că, în aceiași zi, cînd a devenit el pionier, și Iuliana primise cravata roșie!

Într-o zi de primăvară, plină de soare, amîndoi au primit cravata roșie. Și, după ani, tot într-o zi minunată de primăvară, amîndoi au trăit aceiași emoție și bucurie: primirea în U.T.M. Pentru activitatea depusă de ei în organizația de pionieri, pentru bunele rezultate la învățătură, Gheorghița Iuliana și Molnar Iuliu, elevi în clasa a VII-a a Școlii de 7 ani nr. 1 din Sf. Gheorghe, regiunea Brașov, au fost primiți în Uniunea Tineretului Muncitor. În locul cravatei roșii, acum, cînd au împlinit 14 ani, Molnar și Iuliana au primit, ca apreciere a muncii și activității lor, carnetul roșu de utemist.

ȘTEFAN SÎRBU

Însemnări dintr-o școală

Tocmai conteniseră ploile. Cînd soarele se ivi, gonind ultimii nori, lumea vegetalelor începu să soarbă lacomă căldura, împrăștiind în jur cu dărnicie kilometri cubi de oxigen. Pe o astfel de vreme, Petrache se gîndi că în lunca de pe malul rîului ce străbate satul trebuie să fie o frumusețe... Fuga-fuga, începu să înșire pe caietul cu pătrățele datele problemei la aritmetică. Cît ai bate din palme, apărură coloane disciplinate de cifre... La celelalte obiecte, citi tot degrabă; doar n-avea să-l asculte tocmai azi! La urmă, vîrî cărțile în ghiozdan și peste puțin timp își făcu apariția în luncă. Nu știți ce luncă frumoasă e acolo, în comuna Bujor Tîrg, raionul Bujor! Sălciile și răchitele cresc drepte ca niște brazi și sînt așa de dese încît, la v-ați-ascunselea, trebuie să fii un fenomen ca să-ți poți descoperi tovarășii de joc.

După-amiază, la școală, în clasa a III-a, Petrache a fost rugat să citească problema de pe caiet. A citit-o. Primul calcul, bun. Al doilea, tot așa. Al treilea., greșit.

— Stai jos, Petrache. Te-ai grăbit. Nu-i bun rezultatul. S-o auzim pe Tincuța.

S-a ridicat Tincuța. A vorbit curgător, sigură de ea.

— Bine, Tincuță. Ai 9 la aritmetică.

Ce ne facem, Petrache? Era gata-gata să luăm un 4. Să ne fie învățătură de minte pentru la anul!

★

În clasa a VII-a, detașamentul de pionieri are de-acum alte preocupări. Cu disciplina nu mai sînt de mult probleme. Aici domnește atmosfera studioasă a pregătirii examenelor, a alegerii meseriei... Nu de mult, a avut loc o adunare pe tema „Ce să fiu?" Adunarea a fost minuțios pregătită. Pionierii au vizitat G.A.C. „8 Martie", unde au discutat cu colectiviștii despre munca lor, despre planurile de viitor ale colectivei. La sectorul zootehnic au zăbovit mai îndelung; nenumărați pionieri sînt interesați de creșterea animalelor, de metodele științifice care se aplică aici. Pionierii din clasa a VII-a au vizitat și S.M.T.-ul din apropiere. Tovarășul director al stațiunii precum și tractoriștii fruntași le-au dat toate lămuririle cerute. Mulți copii doresc să devină mecanizatori.

Pe urmă, a avut loc adunarea. Au asistat și părinții elevilor. Printre ei au fost tovarășa Blănaru Victoria, colectivistă, tovarășii Mincicov Vasile, șofer, Chiriac Ion, impiegat la C.F.R. Ei s-au bucurat văzînd cu cîtă seriozitate au vorbit copiii lor despre ceea ce doresc să facă după absolvirea clasei a VII-a. De pildă, Chiriac Paul și David Ion vor să meargă la școli profesionale de ucenici, Vlad Ion și Darie Elena se simt atrași de școala profesională agricolă, alții vor urma la școala medie care se află chiar în comună.

Cu toții sînt veseli, încrezători în viitor. Ei știu, au siguranța deplină că visurile lor se vor îndeplini. Partidul Muncitoresc Romîn, statul democrat-popular le-au creat toate condițiile necesare.

Să le urăm tuturor succes la examene!

AL. OVIDIU ZOTTA

Ne e dragă colectiva

Mulți pionieri s-au născut o dată cu colectiva. Cînd ei învățau să facă primii pași... gospodăria înregistra primele succese. Acum, colectiva e milionară, iar ei sînt mari și voinici. Gospodăria colectivă e casa lor, știu cînd a răsărit fiecare puiet, cînd a rodit pentru prima oară fiecare măr, cînd... Dar ce să mai vorbim, pionierii din Rominași, regiunea Cluj, știu multe despre gospodăria lor, căci le e dragă, iar atunci cînd e nevoie îi dau și ei o mînă de ajutor. Deseori, alături de colectiviști vin și ei: ajută la stropit pomii, la cules cireșe, la strîns fînul. Și unde pun ei mîna, se cunoaște! Lucrează din toată inima, sînt doar viitorii colectiviști. Acum cîteva luni, într-o încăpere din sediul gospodăriei colective, în jurul unei mese era un grup de pionieri. Tovarășul Șerdan Danil, secretarul organizației de U.T.M. le arată „cartea viitorului". Da! Utemiștii au întocmit o astfel de „carte". Alături de averea gospodăriei din 1960, este trecută acolo cea viitoare, din 1965, este planul pe viitorii ani ai gospodăriei. Pionierii privesc cu drag cifrele, graficele, desenele.

— Vedeți, le arată tovarășul Șerdan, astăzi avem 72 de vaci, dar la sfîrșitul șesenalului vom avea dublu, 140. Și nu oricum, vom avea animale de rasă superioară.

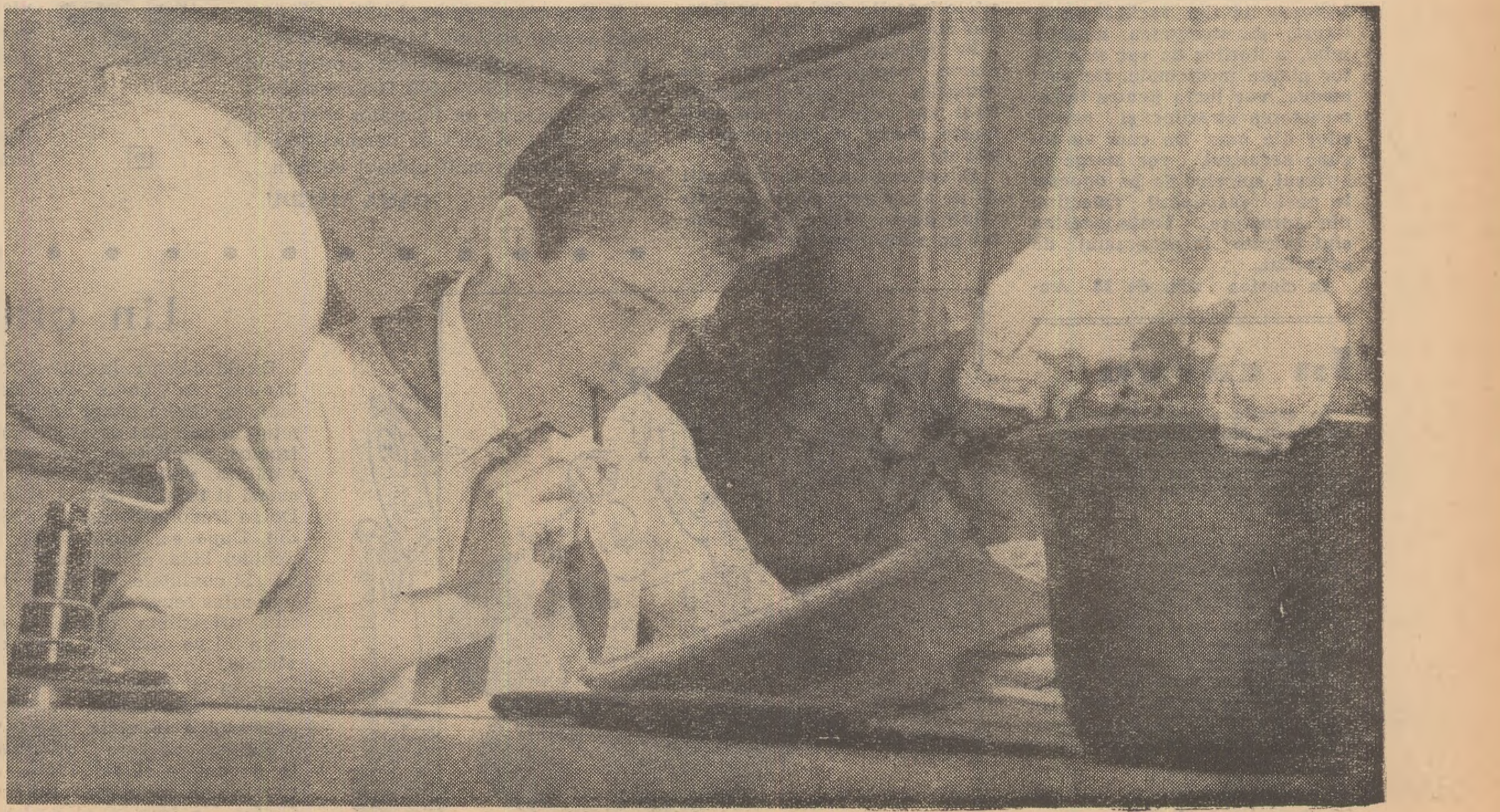
— Cîte oi avem? întrebă curios Pop Ion.

— Oi? Uite aici; în 1960 aveam 720. In 1965, vom avea 1.200! Știi, Ioane, cînd s-a înființat gospodăria noastră, și eu, și tovarășul Tudoran Ezechil, și alți colectiviști eram pionieri! Ca și tine, ca și ceilalți pionieri, veneam la gospodărie, priveam, iar cînd terminam lecțiile sau în vacanțe, nu mai plecam de aici. De pe atunci voiam să devenim colectiviști, să vedem gospodăria mare, bogată. Și iată că am văzut-o... Avem astăzi cireadă de vaci, turme de oi, sute de găini, recoltele bogate de cereale...

Pop Ion, cel care s-a născut odată cu colectiva, cere noi amănunte. El vrea să știe unde vor fi adăpostite sutele de vite, ce construcții noi vor fi, ce recolte se prevăd în anii următori. Secretarul organizației U.T.M. mai dă o pagină, și încă o pagină. In „cartea" viitorului se arată toate acestea. Și Pop Ion ca și Păușan Dănilă, ca și Elec Maria sînt bucuroși. Gospodăria lor dragă va fi din ce în ce mai bogată, iar ei, pionierii de astăzi, sînt hotărîți să învețe bine, foarte bine, să devină colectiviști de nădejde.

GETA COSTIN

Zile de pregătire în vederea examenelor, zile de aprofundare a materiei, zile cînd studiul individual este punctul nr. 1 de pe ordinea de zi a examenelor! După șapte ani de învățătură, examenele trebuie întîmpinate cum se cuvine!

Din viața pionierească

Ce vom organiza ÎN VACANȚĂ

Cu cîteva zile în urmă, Palecan Mioara, președinta unității a trecut pe la fiecare detașament și a discutat cu pionierii.

— In curînd sosește vacanța. Din nou vom înălța drapelul taberei pe catargul din grădina mare a Școlii de 4 ani nr. 3, știți, aceea de lîngă stadion. Așa că e timpul să ne gîndim cu toții la programul de activități al taberei. Peste cîteva zile ne vom întîlni din nou...

Așa se face că la camera pionierilor s-au adunat astăzi o mulțime de pionieri. Imediat au pornit cu toții la treabă. O treabă serioasă, căci toată activitatea pe care o vor desfășura în vară trebuie să fie oglindită în programul de activități al unității.

Propunerile sînt multe și prețioase. In primul rînd se vor recrea, vor face excursii.

Numeroase acțiuni îi vor ajuta să îndeplinească unele condiții pentru obținerea distincțiilor.

— Eu zic ca în zilele de tabără să organizăm mai multe vizite în fabrici și uzine, propuse Petrescu Dan.

Și împreună cu ceilalți au hotărît să viziteze termocentrala de la Brazi, fabrica de prelucrarea inului și a cînepei ce se construiește la Păulești, Rafinăria nr. 3 de la Teleajen, gospodăria de stat Valea Călugărească, construcțiile din oraș...

Pionierii au hotărît apoi ca în vacanță să se ocupe și de colectarea de fier vechi și maculatură, de strîngerea mușețelului, a florilor de soc și a altor plante medicinale. De asemenea, vor lucra pentru înfrumusețarea străzilor și parcurilor din oraș. De cum va începe secerișul, vor merge la strînsul spicelor de pe ogoarele unei gospodării colective din apropiere. Toate acestea sînt trecute în programul de activități.

In cinstea zilei de 23 August, pionierii vor organiza activități deosebite. Vor citi și vor discuta despre cele mai frumoase cărți în care se descriu episoade de la 23 August 1944. Se vor întîlni cu tovarăși muncitori fruntași. Pe lîngă cîntecul „Prietenie", pe care-l vor învăța pînă la începutul lunii august, pionierii vor mai învăța încă două cîntece noi despre patrie și partid. Pentru focul de tabără ce se va aprinde în seara zilei de 23 August, vor învăța o sceneta nouă. „Carnavalul prieteniei" va încheia serbarea.

...Propunerile vin una după alta, care mai de care mai interesante. In program sînt trecute acum activitățile sportive. Pe stadionul din apropierea taberei se vor disputa meciurile de fotbal dintre selecționatele claselor a VII-a C și a VI-a C, cele mai bune echipe din școală. Meciurile de volei și handbal se vor desfășura pe terenurile din curtea școlii.

Toma Gheorghe ține neapărat să fie trecut în program și un concurs de șah pe care-l va organiza chiar... el. Jucătorii de tenis de masă se vor întrece și ei.

Micii naturaliști vor avea și ei cîteva acțiuni frumoase. Printre altele, Moroianu Irina va face un ierbar pe care-l va dărui școlii iar Alexandrescu Alexandru va alcătui un pietrar și un insectar.

Dar pentru cei mici ce vor face?

Ii vor învăța cîntece și jocuri și vor organiza pentru ei un concurs de basme și ghicitori, le vor recomanda

cărți potrivite vîrstei, îi vor invita în anumite excursii.

Programul de activități se îmbogățește din clipă în clipă. Copiii se gîndesc cu drag la zilele însorite cînd se vor juca, vor zburda în aer liber.

Bucuria cu care ei fac propuneri pentru programul de activități este prima dovadă că-și vor petrece într-un mod foarte plăcut și interesant zilele de vacanță.

Și voi trebuie să vă întocmiți de pe acum programul de activități pentru perioada vacanței de vară. Spor la lucru!

E. ROȘCA

Se apropie zilele minunate ale vacanței. Nenumăratele tabere pionierești, amenajate cît mai plăcut în cele mai pitorești locuri din patria noastră, la munte, în mireasma îmbătătoare a locurilor înverzite sau pe litoralul Mării Negre vă așteaptă, dragi copii, să vă petreceți cît mai plăcut vacanța. Iată o fotografie făcută acum un an la Eforie. În valurile spumoase ale mării, copiii zburdă fericiți.

Micii naturaliști la lucru:

STAȚIUNEA EXPERIMENTALĂ

Undeva, la marginea orașului, pe malul Begheiului, micii naturaliști din orașul Timișoara au la dispoziție o suprafață de 10 ha teren, pe care pot face experiențe. Sub îndrumarea tovarășilor profesori de științe naturale, Graff Ion și Holasz Francisc, și a inginerului Gheorghe Cepeu, peste 1.000 de pionieri aplică în laboratoare, sere, răsadnițe și pe lotul experimental cunoștințele lor teoretice. Dacă te nimerești la această stațiune experimentală a micilor naturaliști (înființată în 1954) într-o zi frumoasă, colinzi pretutindeni și nu contenești să te bucuri de ceea ce vezi în jurul tău. Într-un loc mai ferit, într-un boschet cu trandafiri, bănci multe, mese, tablă și o catedră: o clasă în aer liber. Aici, în mijlocul plantelor pe care pionierii înșiși le cultivă și le îngrijesc, orele teoretice în aer liber vin să completeze observațiile științifice, constatările de laborator.

Iar în octombrie, cînd vara rămîne doar o amintire, pionierii sărbătoresc Ziua recoltei. La expoziția organizată cu acest prilej, se expun cele mai frumoase produse, sînt premiați cei mai harnici mici naturaliști și sărbătoarea se încheie cu tradiționalul concurs „Drumeții veseli" în care concurenții trebuie să recunoască diferite plante și legume.

Pentru construcțiile și utilajele necesare acestei stațiuni, Ministerul Învățămîntului și Culturii a alocat pentru anul 1961 suma de lei 550.000. Din acești bani se vor construi un laborator mare, o seră școlară, o seră de demonstrații și se va completa mult utilajul modern.

OANA MAGDU

Pe lotul școlar

A venit vara și toată lumea se bucură. Deunăzi, am stat de vorbă cu cîteva persoane care profită în mod deosebit de această vreme admirabilă. Phaseolus vulgaris *mi-a spus că, în ultimul timp, a crescut foarte mult,* dauculus carota *mi-a șoptit că are o poftă grozavă de mîncare iar* solanum tuberosum *mi-a mărturisit în taină că s-a îngrășat... Toate bune și frumoase, dar aici mai este și meritul micilor naturaliști care le-au îngrijit cu multă pricepere pe interlocutoarele mele. Cred că v-ați dat seama că am stat de vorbă cu fasolea, cu morcovul și cu cartoful. Dornici de a se conforma rigorilor științei, pionierii de la Școala de 7 ani din comuna Viziru, raionul Brăila, au împînzit lotul experimental cu tăblițe pe care sînt scrise denumirile științifice ale legumelor cultivate. Printre cei mai harnici mici naturaliști se află Căpățînă Aurica, Goleștieanu Maria, Cazacu Ion. Ți-e mai mare dragul să privești lotul experimental: plantele sînt bine îngrijite, rîndurile aliniate gospodărește iar de buruieni, nici urmă.*

În apropierea lotului se află încăperea bine aerisită unde crește la temperatură constantă și lumină potrivită, niște mătase naturală foarte frumoasă. Cum am spus? M-am grăbit: încă n-a devenit mătase. Deocamdată, sînt niște viermi de mătase, rasa Galben indigen, proveniți din 10 grame de sămînță, pe care copiii îi tratează zilnic cu cantități serioase de frunze proaspete de dud.

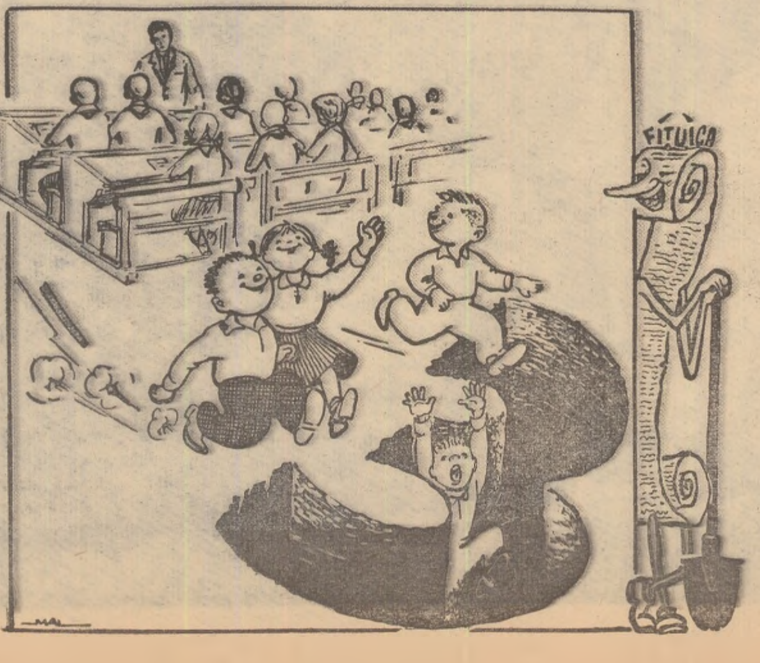
Dar să ne oprim aici. Minusculelor uzine de borangic nu le plac vizitele îndelungate.

SANDU ALEXANDRU

In careu

În atenția elevilor Munteanu Maria, Marc Eugenia, Pană Ion, Ionescu Dan și Simionescu Gheorghe de la Școala medie mixtă din Bicaz și a altora ca ei:

La meditație am fost,
Atît cît e de-ajuns,
Și-o oră-ntreagă fără rost
Am stat cu gîndul dus...
O oră-ntreagă am cugetat
La fotbal și la joc,
Am stat pe ace cît am stat
Și-am luat-o apoi din loc.
Ne-am depărtat cu pașii grei
Din inimă oftînd,
Aveam sub talpă nota trei
Și-aveam fițuica-n gînd.
Atîta tot! Acum bat
Examenele-n ușă.
La meditație n-am stat
Și-om sta acum pe... tușă!

Un cîntec drag

E cald, e soare. În curtea Școlii medii „Ady Endre" din Zalău, stau pe cîteva bănci băieți și fete. Cu toții sînt veseli. Timpul frumos, rezultatele bune la învățătură, viața lor fericită de astăzi îi face să fie așa. Cupșa Doina fredonează ușor o melodie. După ea, încet, cîntă și Scobici Lida, și Popovici Marcel. Și cuvintele, ca și melodia, i-au prins repede. Ciobanu Viorica președinta grupei, le dă niște foi pe care sînt scrise cuvintele.

— În adunarea de astăzi a grupei vom învăța cîntecul „Partidul e în viața întreagă".

Doina, cea care înveselește excursiile și serbările, dă tonul. Pionierii repetă după ea. Cîntecul e frumos, el vorbește despre lucruri cunoscute, dragi tuturor, așa că l-au învățat repede. Pionierii cîntă cu entuziasm, cu siguranță. Atrași de melodie, din alte colțuri ale curții au venit și alți pionieri. Vocile li s-au alăturat. Melodia au învățat-o ușor.

— Să ne dați și nouă cuvintele

— Cum de nu, bucuroși! le răspunde veselă președinta grupei.

Grupa a doua din detașamentul clasei a VI-a C a învățat astăzi un cîntec nou. Mîine, poimîine el va trece de la o grupă la alta. Iar cînd vor pregăti serbarea de sfîrșit de an școlar, sînt hotărîți să-l includă în program. E un cîntec drag. „Partidul e în viața întreagă".

CRISTINA ANDREI

Cum te porţi faţă de tovarăşul tău?

Deunăzi, am primit la redacţie o scrisoare în care un cititor din oraşul Oradea ne spune, printre altele: „Noi ne-am gîndit să ţinem cîteva adunări pionereşti pe teme de educaţie. Aţi putea să ne povestiţi despre o asemenea adunare, desfăşurată într-un detaşament de pionieri? Ne-ar folosi foarte mult".

Îndeplinim rugămintea cititorului nostru publicînd reportajul de mai jos.

Colegul meu de bancă, Mihai Dincă, a venit în fugă la şcoală: are de copiat tema ce-o avem pentru azi. I-am dat caietul. La teză, Gh. Kertesz n-a învăţat şi l-am văzut cu ochii mei cum a copiat din carte. Şi-am tăcut. Nu le-am spus nimic colegilor. Mihai Dincă mai are şi-un alt „cusur". Iubeşte sportul foarte mult. „Păi, ce, asta-i cusur?", veţi spune. În cazul său, da. Pentru că Mihai practică sportul în detrimentul învăţăturii. „Mă fac sportiv — zice. N-am nevoie de carte prea multă". Oare, aşa să fie?... Despre acestea însă, n-am discutat niciodată mai serios cu el.

Tomodan Gheorghe iubeşte tehnica. Îşi aduce la şcoală fel de fel de aparate şi obiecte pe care le demontează şi le montează... în ore. Atunci are mai multă... linişte! (Nu vorbeşte decît tovarăşul profesor şi uneori — cînd răspund — şi elevii!). Nici cu el n-am prea stat noi de vorbă în aşa fel încît să-i arătăm că greşeşte.

Oare, ne-am purtat cum se cuvine faţă de aceşti colegi ai noştri? Le sîntem noi buni tovarăşi? Am vrut, într-adevăr, să-i ajutăm?

Adunarea pionierească despre comportarea faţă de tovarăşul tău era în toi. Pionierii clasei a VI-a A a Şcolii medii „Olga Bancic" din Arad, se adunaseră în sala Casei pionierilor şi acolo, în faţa altor pionieri invitaţi de ei, dezbăteau probleme deosebit de importante: DESPRE PRIETENIE ŞI ADEVĂRATUL AJUTOR. Ce-i determinase să ţină o astfel de adunare? Era un semnal de alarmă?

— Pionierul trebuie să fie azi cinstit, drept şi bun tovarăş. Pentru că numai astfel mîine va fi un om de nădejde, un om în care patria şi partidul să poată avea încredere — spunea Brumă Constantin, preşedintele detaşamentului. Noi rîdem cînd Tomodan şi Marcovici fac pe măscăricii, încurajîndu-i astfel în greşelile lor. Nu le sîntem de ajutor în acest fel! Trebuie să le arătăm prin purtarea noastră că nu le aprobăm „glumele" din orele de curs, că nu sîntem de acord cu timpul preţios pe care ni-l fură nouă şi.. lor înşile!

— Ana, prietena mea este o fată bună. Şi eu ţin foarte mult la ea. Învăţăm de multă vreme împreună şi ne respectăm. Şi tocmai pentru că o respect, pentru că vreau ca Mocioacă Ana să fie un om întreg, sigur pe forţele ei, vreau să-i spun aici, în adunare, că greşeşte cînd spune că singură ea nu mai poate învăţa. Şi Teodorescu Angela tăcu. Apoi, după o vreme: Eu vreau să fiu şi în viitor prietenă cu ea să învăţăm împreună. Dar Ana, în viaţă, trebuie să stai bine pe propriile-ţi picioare.

Angela are dreptate. În viaţă fiecare om trebuie să muncească, să creeze, să realizeze ceva. Pentru ceea ce face, trebuie oricînd să poată răspunde.

— Mai există la noi în detaşament şi un alt aspect al felului în care te porţi faţă de tovarăşul tău, spune şi Gorea Ion. Eu învăţ cu Brumă Constantin încă din clasa a IV-a.

El m-a ajutat întotdeauna la învăţătură. Pentru aceasta îi mulţumesc nu numai pentru notele bune, rezultatele imediate ale acestei prietenii, ci pentru faptul că de la el am învăţat cum trebuie să învăţ, cum să mă port faţă de ceilalţi colegi — Brumă este un exemplu în această privinţă — cum să mă pregătesc pentru viaţă, pentru a deveni un bun tovarăş, cum să-mi respect şi să cred în tovarăşii mei. Iată pentru ce vreau să-i mulţumesc prietenului, tovarăşului meu.

A opune egoismului — generozitatea, a fi exigent faţă de greşelile tale şi ale tovarăşului tău, a-ţi ajuta oricînd prietenul, tovarăşul fără ca aceasta să ţi se pară o greutate, a dori din toată inima ca prietenul tău să se ridice (şi să faci totul pentru aceasta) — înseamnă a fi cinstit, a-l ajuta, a te purta drept faţă de tovarăşul tău. Înseamnă că-i eşti cu adevărat tovarăş.

E. SKIBINSKY

In curînd, în tabere!

Începe vara pionierească! Taberele locale regionale şi centrale îi vor găzdui pe pionierii dornici să se bucure de o vacanţă veselă, odihnitoare. Nu de mult, am stat de vorbă cu tovarăşul MIHAI CARAMAN, activist al Comitetului regional U.T.M. Galaţi *despre organizarea taberelor regionale. Iată ce ne-a spus:*

— În această vacanţă de vară, în regiunea noastră vor funcţiona, în afara taberelor locale, patru tabere regionale, amplasate în locuri pitoreşti: la Soveja în raionul Panciu, la Coteşti, în raionul Focşani, la Vidra, în raionul Focşani şi la Ţigăneşti, în raionul Tecuci. Numai tabăra de la Soveja, de pildă, va primi, în 3 serii 1.170 de pionieri.

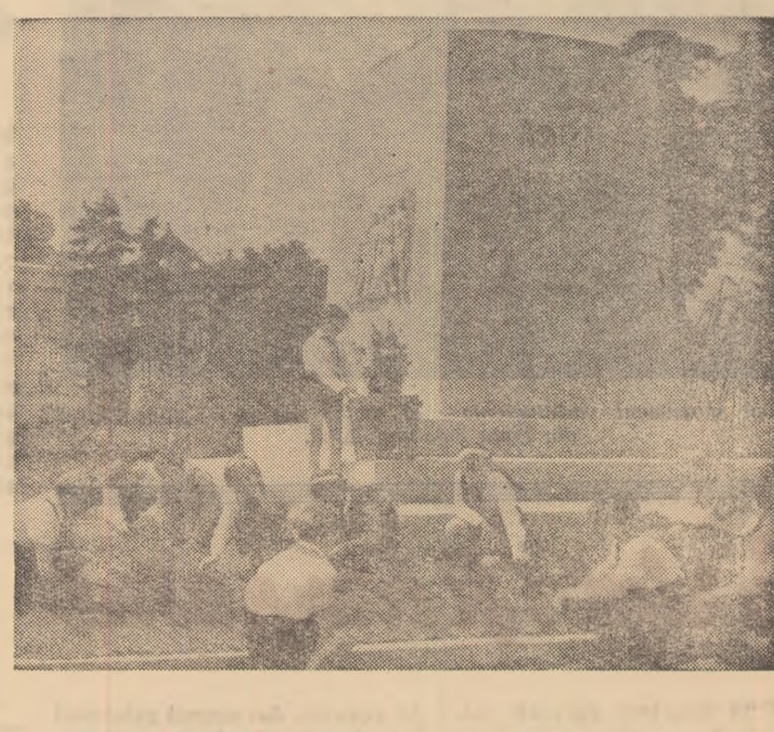
Din bună vreme, ne-am îngrijit de amenajarea în cît mai bune condiţii a vilelor din aceste tabere. Tovarăşii directori, instructori şi ceilalţi tovarăşi care vor lucra în cadrul lor îşi aşteaptă nerăbdători oaspeţii: pionierii şi şcolarii.

Fireşte, multă grijă se va acorda şi organizării activităţilor pioniereşti din aceste tabere: vizitarea unor uzine şi unităţi agricole socialiste, întîlniri cu activişti de partid şi cu muncitori fruntaşi, excursii, întreceri sportive, concursuri distractive...

Un mare număr de pionieri şi şcolari din satele şi oraşele regiunii îşi vor petrece vacanţa în tabere centrale la Azuga, la Vasile Roaită, la Miercurea Ciuc...

După un an de muncă sîrguincioasă la şcoală, o vacanţă binemeritată!

Iată cu cîtă dragoste îngrijesc pionierii clasei a III-a A de la Şcoala de 7 ani nr. 3 din Piteşti rondul de flori dimprejurul monumentului din parcul oraşului, monument ridicat în amintirea celor căzuţi în timpul răscoalelor ţărăneşti din 1907

Şcoala de 7 ani nr. 56 din Capitală este nouă, frumoasă şi impunătoare. Parcul Tolbuhin unde este construită şcoala, cu nenumăratele alei înverzite, cu minunatele ronduri de flori de toate felurile, dă şcolii o atmosferă de sărbătoare.

Aici învaţă 1.600 şcolari, fii ai oamenilor muncii din raionul 23 August.

Acum, anul şcolar a luat sfîrşit pentru elevii claselor I-a—a IV-a. Ei şi-au luat rămas bun de la clase, dar nu şi de la şcoală. Activităţile celor 14 detaşamente de pionieri din clasele a II-a, a III-a şi a IV-a precum şi a şcolarilor din aceste clase au început încă de luni.

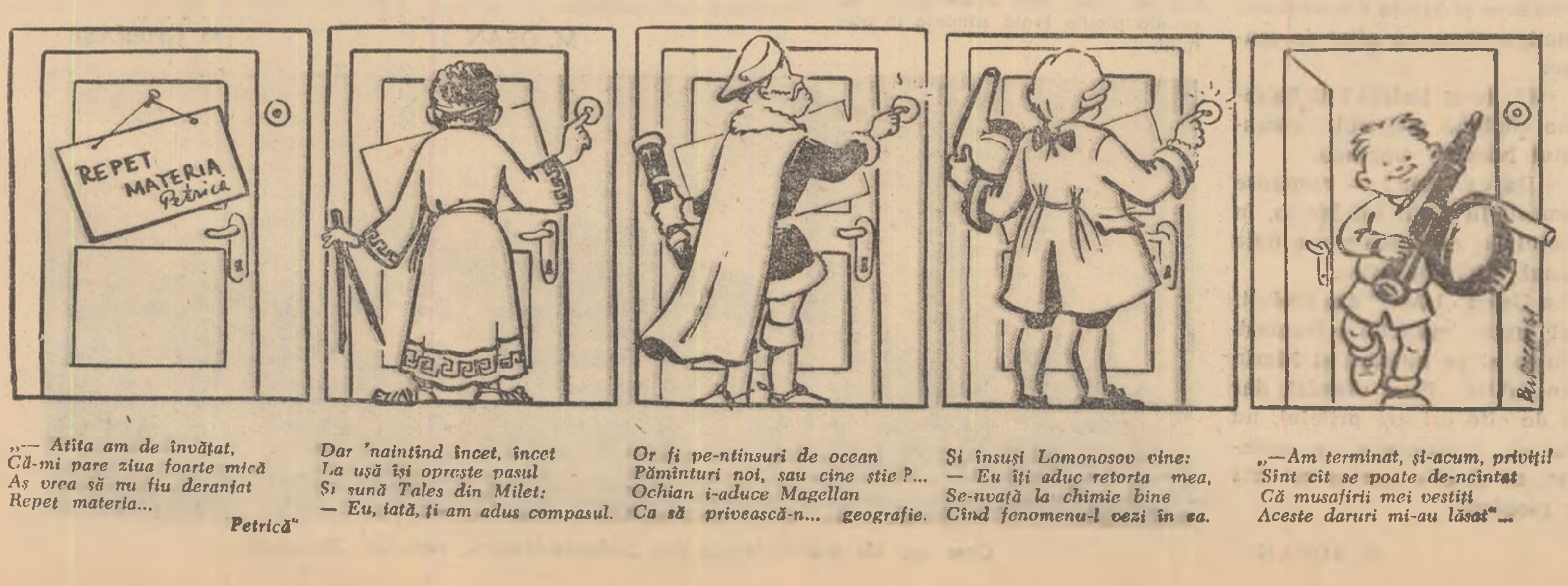
Astfel, sub îndrumarea tovarăşilor învăţători şi instructori, vor avea o zi consacrată îngrijirii parcului şi a spaţiului verde din curtea şcolii. De asemenea, ei vor vizita cariera de nisip din comuna Căţelu, precum şi G.A.S. şi G.A.C. din comuna Pantelimon. Printre excursii va fi şi aceea de la pădurea Băneasa, cu autocarele O.N.T.-Carpaţi. Aici, pionierii vor învăţa cum să se orienteze cu busola şi să semnalizeze cu fanioanele, de la distanţă. In cadrul temei „Să ne cunoaştem raionul", s-a prevăzut un marş pionieresc pe traseul care cuprinde principalele artere ale raionului. Cu această ocazie, vor fi vizitate şantierele de construcţii de locuinţe din şoseaua Mihai Bravu, întreprinderea F.R.B.. şi alte obiective din raion.

Acestea sînt numai cîteva aspecte din bogatul şi variatul program pe care pionierii vor neapărat să-l îndeplinească.

M. ALBU

OASPEŢI DE SEAMĂ

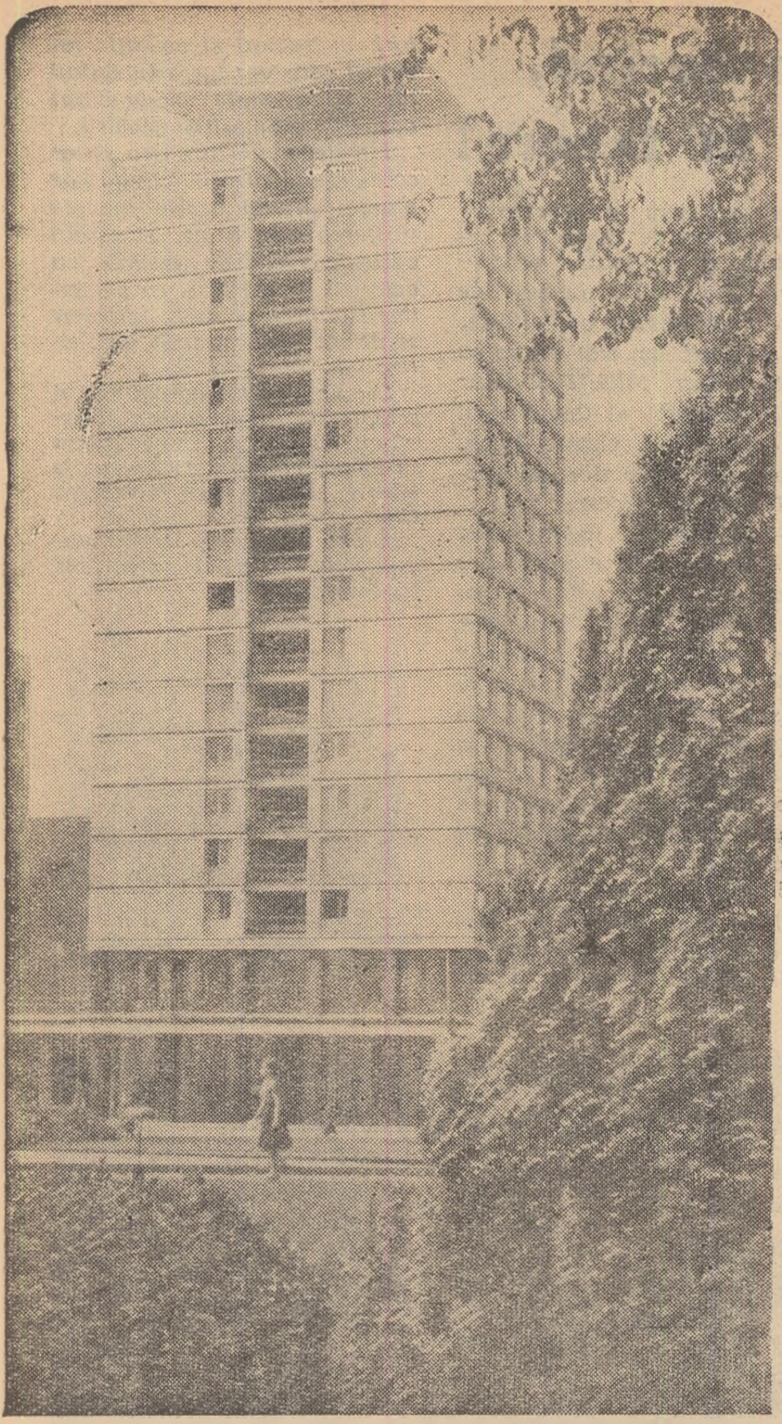
„— Atîta am de învăţat,
Că-mi pare ziua foarte mică
Aş vrea să nu fiu deranjat
Repet materia...
Petrică"

Dar 'naintînd încet, încet
La uşă îşi opreşte pasul
Şi sună Tales din Milet:
— Eu, iată, ţi am adus compasul.

Or fi pe-ntinsuri de ocean
Pămînturi noi, sau cine ştie?...
Ochian i-aduce Magellan
Ca să privească-n... geografie.

Şi însuşi Lomonosov vine:
— Eu îţi aduc retorta mea,
Se-nvaţă la chimie bine
Cînd fenomenu-l vezi în ea.

„—Am terminat, şi-acum, priviţi!
Sînt cît se poate de-ncîntat
Că musafirii mei vestiţi
Aceste daruri mi-au lăsat"...

Minunat monument arhitectonic al zilelor noastre: „Blocul-turn" din Piața Palatului R.P.R.

Fetele din prima BRIGADĂ

O tînără subțirică, cu fața oacheșă și părul legat simplu, cu funduliță. Așa măruntică cum e, aproape că n-o observi din șirul mașinilor de cusut ce stau aliniate în rînduri perfecte. De fapt, cum poți s-o distingi, cînd tinerele muncitoare din jur sînt îmbrăcate în aceleași halate albastre?

Cu privirile ațintite în fața mașinilor la care lucrează și care zuruie necontenit, pare că singura lor grijă e să se amuze privind jocul acelor ce descriu în suișul și coborîșul lor scurt, vertical, sute de mișcări pe minut; mișcări iuți, asemenea unor fulgere cu strălucire de oțel, abia vizibile. Se află acolo și Adriana Păsat, serioasă ca-ntotdeauna, cu fruntea puțin încruntată, veghind cu strășnicie să nu-i scape nici un „zig-zag" în tiv, și Emilia Denifeld, o tînără veselă, dar la fel de harnică... Bune muncitoare, conduc cu multă sîrguință mașinile, potrivesc cu exactitate în vîrful acelor materialul nelucrat, transformîndu-l rapid în tricotaje de cea mai bună calitate. Lucrate frumos dar și rapid, folosind fiecare minut de lucru, așa cum îi place și Elenei... Elenei Vasiliu, șefa brigăzii și neîntrecută muncitoare, fata măruntică și oacheșă, pierdută în șirul mașinilor de cusut...

★

Brigada era în rîndul celor fruntașe, prima din secție. Dar tinerele muncitoare știau că, renunțînd la unele „clipe" de glumă și șușoteală, puteau să lucreze cu și mai mult spor. Ca Elena Vasiliu, bunăoară. „Oare noi nu ne putem concentra ca și ea?" s-au întrebat ele într-o dimineață.

Nu i-au spus atunci nimic Elenei dar, hotărîte, s-au apucat de lucru. Mașinile zuruiau neîntrerupt, iar tricotajele albe, roșii, albastre se așezau, rînduri-rînduri, pe bandă, luînd drumul secției de împachetat! Lucrau cu încordare și din cînd în cînd își aruncau cîte-o privire fugară spre Elena. „De ce-or fi zîmbind fetele, oare?" se întreba ea, neștiind ce să creadă.

De ce zîmbeau, de ce erau mai însuflețite în ziua aceea, avea să afle la ieșirea din schimb, cînd s-au numărat tricotajele lucrate de ele: lucraseră împreună, nu 25—30 de bucăți peste plan, ca de obicei, ci 40!

— Bravo fetelor, le-a spus Elena bucuroasă, îmbrățișîndu-le.

Și de atunci, tinerele muncitoare din această brigadă fruntașă de la fabrica de tricotaje „Moldova" din Iași, n-au desmințit „surpriza" făcută șefei lor de brigadă. Rezultatele muncii lor sînt tot mai frumoase.

AL. DINU IFRIM

Sudorița

Oare o să poată uita prima impresie pe care o avusese cînd a pășit la Combinatul Siderurgic de la Hunedoara?... Acum, această amintire o face să zîmbească. Era o fetișcană sfioasă, cu baticul legat pe cap, cu privirile uimite. Furnalele înalte, zgomotul ce cobora cu pași uriași deasupra capului, șerpii de foc împrăștiind scîntei — fonta și oțelul — păreau imagini de basm. La început, pășind pe lîngă coloșii de metal i s-a părut că e atît de mică încît îi venise să fugă. De atunci au trecut 8 ani. După 6 luni de la sosire, s-a calificat la locul de muncă. A devenit sudoriță. Iar acum, fiecare tovarăș de muncă, gîndindu-se la vrednica sudoriță rostește din inimă: „Harnică fată!". E fruntașă în muncă ca și soțul ei, comunistul Vasile Răducan. La atelierul de mecanică unde lucrează, ea deservește cu conștiinciozitate echipele de tineret. Ani de-a rîndul și-a studiat cu atenție și drag meseria. Cu aceeași atenție și dragoste și-a ajutat tovarășii: l-a ajutat să se califice la locul de muncă pe utemistul Eugen Năstase, îi ajută acum să-și învețe meseria pe doi ucenici de la școala profesională din cadrul combinatului. Pentru meritele ei, a fost primită candidată de partid. Și

așa cum este ea un om capabil cu calități minunate, dar plină de modestie și numele ei sună frumos: se numește Nicorița. Nicorița Răducan, sudoriță iscusită, fruntașă în muncă.

M. DIACONU

Gospodari de nădejde

După ce vizionară ca de obicei programul de la televizor, colectiviștii se opriră să cerceteze și buletinul meteorologic: Mîine va ploua! Nu-i rău. Pămîntului începuse să-i fie sete...

Colectivistul Emil Tohăneanu, conducător de atelaje, care avea de însămînțat a doua zi un lot de trifoi, se gîndea: Ce bine i-ar fi prins apa semînței abia încredințate brazdelor. Dar mai avea oare timp să termine lucrarea înainte de schimbarea vremii?...

★

— Nu cumva, dumneata vrei să dăm gata tot lotul astăzi? îl întrebă mirată tovarășa lui de muncă, Irina Toni. Lucrau cu spor încă de dimineață pe semănătoare.

— Ba chiar să-l dăm pînă vine ploaia, răspunse cu hotărîre voioasă Emil Tohăneanu, întorcîndu-se către Irina. Crezi că n-om reuși?

Irina rise, scuturînd din cap. Lucrară înainte. Cînd ploaia începu, cei doi mai aveau numai o fîșie subțire de pămînt înaintea lor.

— Eu zic să nu întrerupem semănatul tocmai acum, interveni la rîndul ei, Irina. Mai avem puțin, să prindă ploaia toată sămînța în pămînt.

— Aha, zîmbi tovarășul ei, ai văzut?

Continuară să lucreze, înaintînd peste cîmpul acoperit de perdele dese de apă. Erau atît de preocupați de lucrul lor, încît nici nu luau seama la șiroaiele de apă ce curgeau în jur.

...La sediul gospodăriei lor colective din Hărman, regiunea Brașov, se întoarseră abia într-un tîrziu, cînd isprăviseră lotul de semănat. In priviri li se putea citi bucuria. Bucuria muncii împlinite.

M. OSAN

O distincție semnificativă

De cînd a început Mihai Strîmbu să îndrăgească munca în gospodăria colectivă? De mic, încă de cînd era elev la școala elementară. Aflase multe lucruri frumoase din munca colectiviștilor, aceasta mai ales datorită vizitelor interesante făcute în gospodărie cu unitatea de pionieri din care făcea parte. Mult îi plăcea lui Mihai să vadă combinele înaintînd pe întinsul lanurilor de aur, strîngînd rodul bogat. De altfel, de cîte ori n-a participat el însuși la strînsul spicelor! Cel mai mult însă îi plăcea să meargă, în clipele libere, cu crescătorii de animale, pe șes; le îndrăgea munca și se străduia la școală să-și însușească cît mai temeinic cunoștințele predate, îndeosebi cele de zoologie. Așa se face că atunci cînd a terminat clasa a VII-a nu s-a dus la oraș, deși putea, că avea acolo și o rudă care-l aștepta, ci a rămas în sat, în gospodăria colectivă din comuna Rădăuți-Prut, regiunea Suceava. Crescător de animale.

Datorită muncii sale însuflețite, aici a fost primit nu peste mult timp în rîndurile utemiștilor, iar consiliul de conducere al gospodăriei i-a încredințat sarcina de a îngriji tineretul ovin, devenind unul dintre cei mai buni crescători de animale din gospodărie. Aceasta o dovedește și distincția de fruntaș în agricultură, care strălucește acum pe pieptul lui, și pe care o poartă cu mîndrie și cinste.

M. GHERASE

Cu rigla și compasul

Sirena anunțase de mult ora plecării. In secția cazangerie, ca de obicei, mai rămase Marin Gheorghiță. Gînditor, se tot uita la freză. Apoi, scoase din dulap caietul, rigla și compasul și începu să calculeze, să studieze. Dar... calculele nu ieșeau. „Și totuși ideia este bună" se încăpățîna el. De mult se gîndise la dispozitivul cu ajutorul căruia sferele instalației de foraj să fie strunjite la freze, să înlocuiască astfel mașinile speciale, costisitoare, de care era nevoie pentru operația de strunjire. „Numai de-aș reuși să construiesc dispozitivul de prindere a sferei, apoi cel de mărire a turației... Ce strașnic ar fi"! gîndea el. „Dar de ce nu ieș oare calculele?"

A trecut mai mult timp. Marin era tot mai preocupat, mai morocănos. Observaseră cu toții aceasta, dar numai prietenul lui, Dumitru Iordache, cunoștea cauza. Într-o zi, Dumitru hotărî să rămînă și el împreună cu Marin după orele de lucru. „Să mai calculăm odată" — i-a spus el încurajator prietenului. „Poate ai greșit undeva..." Și de-atunci, zile de-a rîndul, cei doi prieteni puteau fi găsiți pînă tîrziu în secție.

...In ziua aceea a fost mare bucurie în brigadă. De la colectivul care studiază inovațiile a venit vestea că propunerea mecanicului Marin Gheorghiță a fost aprobată. „Inovația trebuie probată. Dacă va reuși, se vor economisi anual 100.000 lei!" i s-a spus inovatorului.

Brigada hotărî să lucreze toate piesele dispozitivului, iar cîteva zile mai tîrziu nu se vorbea decît despre momentul acela, cînd dispozitivul începuse să lucreze și Marin Gheorghiță, fericit, scosese un oftat de ușurare.

— Ei, te-ai liniștit? îl întrebase zîmbind maistrul, comunistul Nicolae Oprescu.

— Da de unde! — răspunse Dumitru în locul lui Marin. In caietul lui de calcule are deja planul altei inovații...

La Uzina „1 Mai" din Ploiești sînt mulți muncitori fruntași. Printre ei se numără și Marin Gheorghiță. Este utemist, dar ori de cîte ori are prilejul, nu uită să amintească, cu mîndrie, că și el a purtat cravata de pionier.

E. TOFAN

Case noi ale colectiviștilor din Slobozia-Mindra, regiunea București

LA MASA ROTUNDĂ A REDACŢIEI

Mai mulţi pionieri au ţinut să facă schimb de adrese cu tovarăşul Ştefan Lungu...

Pentru voi, dragi pionieri, care veţi absolvi peste cîteva săptămîni clasa a VII-a, am invitat deunăzi în redacţie mai mulţi tovarăşi din diferite sectoare de activitate precum şi un grup de pionieri din clasa a VII-a, fruntaşi la învăţătură. Tema discuţiei a fost aceasta: ce au de făcut pionierii care termină şcoala de 7 ani? Ce meserie să îmbrăţişeze? Într-o atmosferă caldă, însufleţită, tovarăşii ŞTEFAN LUNGU, *Erou al Muncii Socialiste, mecanic de locomotivă,* FLORICA DOBRIŢOIU, *crescătoare de animale, fruntaşă la G.A.S. „Popeşti-Leordeni"*, LAZAR VRABIE, *actor, director adjunct al Teatrului „Municipal"*, TEODOR NUŢ, *maistru constructor la şantierele de locuinţe de pe şoseaua Mihai Bravu, dr.* AGNES MUREŞAN, *directoarea spitalului de copii din raionul „Tudor Vladimirescu" şi — veţi vedea cum! —* N. ŞTEFĂNESCU, *comandantul navei „Berezina", aflată la acea oră în cursă pe... Marea Mediterană, ne-au împărtăşit, pentru voi, părerile lor, în legătură cu ceea ce trebuie să faceţi.*

FIECARE MESERIE ARE FRUMUSEŢILE EI. PRINCIPALUL ESTE SA MUNCEŞTI ASTFEL ÎNCÎT SA FII FOLOSITOR PATRIEI SOCIALISTE

Invitaţii noştri au vorbit pe larg despre frumuseţea îndeletnicirii fiecăruia, dar cu toţii au ţinut să arate un adevăr, şi anume, că *fiecare meserie are farmecul ei,* care te face să o îndrăgeşti. Bunăoară, tovarăşul ŞTEFAN LUNGU a amintit o zicală glumeaţă, dar foarte adevărată, a mecanicilor de locomotivă: „Cine a băut odată apă din tenderul locomotivei, nu se mai desparte de ea!" Zicale asemănătoare există în toate meseriile. Fiecare muncitor se simte legat cu mii de fire de meseria sa dragă. În anii exploatării capitaliste, acest sentiment înălţător era însă umbrit...

— Îmi amintesc, ne-a povestit tovarăşul Lungu, cum am primit „autorizaţia" de a conduce locomotiva. Eram fochist... În prima mea cursă de mecanic propriu-zis, m-a însoţit un maistru, care trebuia să constate că sînt în stare să conduc maşina. Ei bine, primele „ştampile" pe carnetul meu de mecanic au fost... palmele acestui maistru. Toate umilinţele acestea, împreună cu salariile de mizerie, îţi amărau traiul.

Dar a venit 23 August 1944. Oamenii muncii din ţara noastră, conduşi de partidul comuniştilor, au păşit pe un drum nou. Pot să vă spun că abia în decursul ultimilor 16—17 ani am simţit din plin ce meserie frumoasă am! Zorind să-i duc pe muncitori spre şantierele noi, sau să transport maşini şi utilaje de la oraş către sate, am simţit, după douăzeci de ani de meserie, că, în sfîrşit, sînt pe deplin folositor poporului, că munca mea este o părticică din marea luptă pentru bunăstarea celor mulţi.

Dar să ştiţi, toate meseriile sînt frumoase, fiecare are satisfacţiile ei. Principalul este *să munceşti astfel încît să fii folositor patriei socialiste.*

Tovarăşa Florica Dobriţoiu povesteşte pionierilor despre cît de interesantă este munca sa.

— Totul e să munceşti cu pasiune, să pui suflet în tot ceea ce faci! — spune tovarăşul Teodor Nuţ.

AVEŢI TOATE CONDIŢIILE PENTRU A ÎNVAŢA MESERIA DORITA. TREBUIE DOAR SA MUNCIŢI CU DRAG, CU PASIUNE!

În urmă cu douăzeci şi cinci de ani, poate chiar mai mult, un băieţandru dintr-un sat din Ardeal venea să-şi caute norocul la Bucureşti. Ar fi dorit să înveţe meseria de constructor. Pe atunci însă, nu existau şcoli profesionale de ucenici, cum sînt astăzi. În cele din urmă, a reuşit să intre pe un şantier. Muncea fără plată cîte 12 ore pe zi, şi apoi mai lucra în toiul nopţii, te miri unde, ca să cîştige cîţiva bani pentru hrană.

De atunci, au trecut ani... Fostul ucenic flămînd, este azi un apreciat constructor; lucrează la noile blocuri de locuinţe muncitoreşti de pe şoseaua Mihai Bravu. Numele său e TEODOR NUŢ, şi iată-l în faţa noastră, la consfătuire:

— Voi, copii, spune el, aveţi toate, dar absolut toate condiţiile pentru a vă îndeplini visurile de viitor. Peste tot vă aşteaptă profesori bine pregătiţi, cărţi, îmbrăcăminte, internate, fără ca să vi se ceară nici un ban! Un singur lucru vi se cere: să iubiţi munca, s-o iubiţi cu pasiune. Nu-i fericire mai mare decît aceea cînd poţi spune: iată, treapta aceea eu am făcut-o din beton; sau: fereastra de la acel bloc e montată de mine!

SA MERGI ACOLO UNDE ESTE NEVOIE DE TINE. DRUMUL CEL MAI BUN SPRE STUDIILE SUPERIOARE TRECE PRIN ŞCOALA MUNCII PRACTICE

În patria noastră munca este o cinste, o onoare. Toate meseriile sînt la fel de frumoase şi folositoare pentru bunăstarea poporului muncitor. Munca de crescătoare de animale este şi ea o meserie frumoasă, a spus tovarăşa DOBRITOIU FLORICA, crescătoare de animale la G.A.S. „Popeşti Leordeni". De mică, mi-au plăcut şi am îndrăgit animalele. Atunci cînd am văzut cîtă importanţă acordă partidul şi guvernul sporirii produselor de lapte şi carne, m-am hotărît să lucrez şi eu în acest domeniu. Muncesc de 7 ani în sectorul zootehnic. Mi-e dragă şi mă pasionează meseria pe care mi-am ales-o. Noi vă rugăm, dragi pionieri, să veniţi în mijlocul nostru, să vedeţi cum muncim, să cunoaşteţi realizările obţinute de noi. Cu siguranţă că această meserie vă va place multora dintre voi şi o veţi învăţa cu drag. Şcolile profesionale agricole vă aşteaptă. Vă urez succes în alegerea meseriei voastre! Să munciţi acolo unde este nevoie de voi! Tovarăşul Teodor Nuţ, care a vorbit înaintea mea, spunea aici că este şi student. Şi eu mă pregătesc să-mi completez studiile. Drumul cel mai bun spre cele mai înalte culmi ale ştiinţei trece prin şcoala muncii practice!

ÎN PATRIA NOASTRA SOCIALIŞTA, TOATE VISURILE DE VIITOR ALE COPIILOR SÎNT REALIZABILE. EI VOR DEVENI OAMENI BINE PREGATIŢI, CULŢI, CETAŢENI DE NADEJDE AI PATRIEI.

Unde l-am mai văzut oare pe tovarăşul acesta înalt, zvelt, cu tîmplele uşor încărunţite? A, da, în filmele „Mingea", „Valurile Dunării", „Portretul unui necunoscut" şi în multe piese de teatru. E actorul LAZAR VRABIE. Să-l ascultăm:

— Cine ar fi bănuit că eu, fiul unui simplu muncitor, care în trecut abia agonisea hrana familiei sale, am să ajung să joc teatru pe una din primele scene romîneşti? Am făcut parte, în timp ce lucram ca tehnician la Poşta Centrală, în Bucureşti, din echipa artistică a sindicatului, şi tovarăşii m-au trimis la institut. Printre cele mai frumoase aduceri aminte ale mele sînt clipele cînd, ca actor amator, interpretam, alături de tovarăşii mei de muncă scenete, poezii. E ceva obişnuit ca, felicitîndu-l pe unul dintre actorii care ţi-au plăcut la un spectacol de amatori, să afli că ai în faţă un strungar sau un tractorist. Acolo unde veţi merge voi, dragi absolvenţi ai clasei a VII-a, veţi avea, în şcolile profesionale sau medii, toate condiţiile pentru dezvoltarea aptitudinilor voastre de actori, muzicieni, dansatori sau chiar poeţi! Formaţiile artistice din întreprinderi şi şcoli vor fi bucuroase să vă primească în rîndurile lor.

O RADIOGRAMA SPECIALA:

Dar iată, cineva intră în sala consfătuirii noastre, aducînd o hîrtie urgentă:

„Dragi tovarăşi pionieri din clasa a VII-a. Noi, echipajul navei „Berezina", în cursă pe Marea Mediterană, salutăm călduros consfătuirea voastră şi vă urăm succes în alegerea meseriei pe care o veţi îmbrăţişa!" se spune, printre altele, în radiogramă. Mai departe: „Pînă în prezent, noi ne-am îndeplinit cu succes planul de producţie şi luptăm neobosiţi pentru noi realizări în muncă. Nădăjduim că şi voi, la rîndul vostru, vă veţi strădui să terminaţi anul şcolar cu note foarte bune.

În numele echipajului navei „Berezina", comandant
N. ŞTEFANESCU

★

Consfătuirea s-a prelungit, o dată cu avalanşa de întrebări cu care pionierii i-au asaltat pe invitaţi. „Ce şcoală să urmeze pentru a deveni constructor?", „Ce trebuie să ştie un mecanic de locomotivă?" „Ce este porumbul siloz?"... Fireşte, răspunsurile au venit repede şi competente. Iar o dată cu căderea serii, cu toţii au admirat de la înălţimea etajului 9 al Casei Scînteii, priveliştea Bucureştiului. Se vedeau marile uzine, blocul-turn din Piaţa Palatului Republicii, şantierele de construcţii de locuinţe de pe Calea Griviţei iar în depărtare, spre nord, ogoarele nesfîrşite. Imaginea, în mic, a însăşi patriei noastre socialiste, pentru înflorirea căreia şi voi, dragi pionieri din clasa a şaptea, trebuie să vă pregătiţi temeinic încă de pe acum.

Pagină redactată de MARIA NEGREA şi AL. OVIDIU ZOTTA

Atenţiune, se citeşte radiograma marinarilor de pe „Berezina"!

Duminică, la Viena, s-a încheiat întîlnirea dintre N. S. Hruşciov şi J. Kennedy

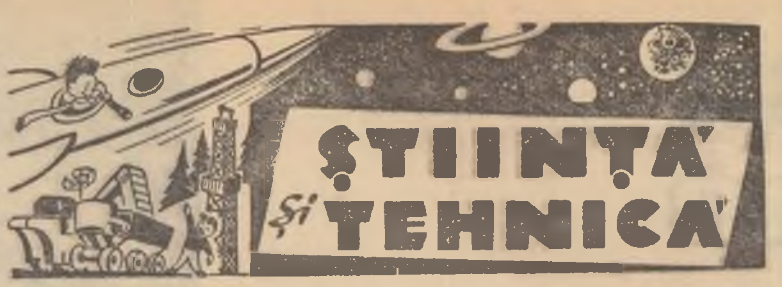
Ziarele aduc primele ecouri după întîlnirea dintre preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. — N. S. Hruşciov şi preşedintele Statelor Unite ale Americii — J. Kennedy, care a avut loc, la Viena, în zilele de 3 şi 4 iunie a.c. Intreaga lume, iubitoare de pace, salută întîlnirea acestor doi oameni de stat, conducătorii celor mai mari puteri, exprimîndu-şi speranţa că această întîlnire va influenţa în bine desfăşurarea ulterioară a evenimentelor internaţionale, potrivit cu interesele întăririi păcii pe glob.

Pe de altă parte, adepţii războiului rece, trîntesc şi bufnesc de necaz că întîlnirea din 3—4 iunie a.c., de la Viena, nu s-a terminat cu un eşec, aşa cum au dorit ei.

Textul declaraţiei comune, dată la încheierea convorbirilor dintre cei doi oameni de stat, arată că discuţiile s-au referit la multe, foarte multe probleme — între care problema încetării experienţelor nucleare, dezarmarea etc. — care au o importanţă uriaşă pentru asigurarea păcii popoarelor. Foarte mulţi ziarişti aflaţi la Viena au relevat politica iubitoare de pace a statului sovietic, a cărui poziţie, în legătură cu încetarea experienţelor cu arma nucleară şi dezarmarea, este binecunoscută popoarelor lumii.

Ceea ce este mai important, este că, în finalul declaraţiei, se subliniază că cei doi conducători de stat vor menţine un contact în toate problemele care vor prezenta interes pentru U.R.S.S. şi S.U.A.

Oamenii iubitori de pace de pretutindeni salută întîlnirea care s-a ţinut la Viena şi-şi exprimă speranţa că ea va da roade în ceea ce priveşte asigurarea păcii în lume.

Din tainele Oceanului Indian

Descoperirile expediţiei sovietice

Nava sovietică „Viteaz" destinată cercetărilor ştiinţifice în Oceanul Indian şi-a început activitatea în urmă cu peste un an de zile. Inzestrată cu aparatură ştiinţifică modernă, savanţii ce-şi întreprind cercetările în largul Oceanului Indian au putut face o serie de descoperiri deosebit de preţioase pentru îmbogăţirea oceanografiei. Expediţia a descoperit în partea de Nord a Mării Arabe un lanţ de munţi submarini înalţi de 3.000—3.500 m. De-a lungul versantului de nord-vest al acestui lanţ de munţi a fost identificată o depresiune cu adîncimi pînă la 4.300 m. Aceste descoperiri sînt cu atît mai preţioase pentru ştiinţă cu cît pînă în prezent savanţii oceanografi nici nu bănuiau că în regiunea Mării Arabe ar putea exista zeci de munţi submarini de o asemenea înălţime.

Chimiştii ce fac parte din personalul expediţiei au stabilit pe bază de măsurători, în partea de est a celeiaşi mări, o zonă contaminată de hidrogen sulfurat. Zona este cuprinsă între 125 şi 800 m adîncime, bineînţeles sub nivelul mării. Se ştie că hidrogenul sulfurat este un gaz toxic datorită căruia viaţa subacvatică nu este posibilă. Asemenea fenomene au fost observate cu ocazia altor expediţii ştiinţifice în unele mări interioare ca Marea Neagră şi Marea Caspică.

Cercetătorii oceanografi sovietici de pe nava „Viteaz" întreprind pentru prima dată de cînd se fac asemenea explorări ştiinţifice, studii privind structura scoarţei pămîntului sub ocean. In acest scop, în Oceanul Indian ei folosesc pentru întîia oară geamandure seismice. Aceste geamandure, de o construcţie specială, cu dispozitive de captare electronice, percep cele mai fine mişcări ale scoarţei pămîntului la mari adîncimi sub apă, putîndu-se stabili cele mai uşoare mişcări care se petrec chiar la mii de metri adîncime. Folosind şi alte aparate deosebit de precise, cercetătorii sovietici urmăresc să stabilească poziţia şi limitele vechiului continent, care a existat în cest loc, respectiv în cuprinsul actualului Ocean Indian.

Nava „Viteaz" a întreprins de la începutul expediţiei ştiinţifice 33 de curse, parcurgînd mai bine de 30.000 mile cu diverse escale.

Aceste studii au o valoare ştiinţifică deosebită. Ele lămuresc o serie de probleme privind existenţa în trecutul îndepărtat a unor continente care astăzi nu mai există, descoperirea unor eventuale urme ale civilizaţiilor trecute sau a unor bogăţii folositoare. De asemenea, se pot trage concluzii privind legile mişcării scoarţei pămîntului, concluzii deosebit de importante pentru ştiinţa viitorului. Oceanografii din lumea întreagă urmăresc cu interes rezultatele curajoşilor oameni de ştiinţă sovietici.

L. ADRIAN

Daniela şi Aşchiuţă, prietenii voştri de la Televiziune, în mijlocul micilor spectatori.

Cu Ileana în vizită la televiziune

Zilele trecute am primit la redacţie o scrisoare în care un pionier din Bacău mă roagă să-i povestesc despre studioul de televiziune, despre cum se pregăteşte o emisiune pentru copii. Şi ce mi-am zis : Hai, la Daniela şi la Aşchiuţă, să-mi dea ei toate „datele" de care am nevoie !

— Foarte bine ai făcut, Ileana. Tocmai începe repetiţia în studio. Hai şi noi. Vezi însă să mergi încet, în vîrful picioarelor. Pionierii pe care-i vezi în studio sînt de la Şcoala de 7 ani nr. 19 din Capitală. Ei repetă sceneta muzical-coregrafică „Spre orăşelul cel nou". Mai întîi, să-ţi spun cum se alcătuieşte o emisiune. Manuscrisele se dau interpreţilor care, îndrumaţi de regizorii noştri, învaţă textele. Apoi urmează repetiţiile. Dar, hai să-ţi prezint acum şi studioul nostru. Vezi, pe acest platou uriaş, care se poate transforma ba în pădure, ba în sală de clasă, ba într-o... stradă, sînt o mulţime de instalaţii... In primul rînd, camerele de luat vederi. Ele se pot mişca pe rotiţele lor de cauciuc. La fiecare emisie se lucrează cu 3, 4 sau chiar cu 5 camere de luat vederi.

— Dar de ce cu atîtea deodată ?

— Păi, la cinematograf ! Ba imaginea o vezi de aproape, ba, apoi, o vezi de departe. Dacă observi, aceste aparate sînt aranjate faţă de „scenă" în diferite unghiuri. Aceasta tocmai pentru a reda jocul de scenă cît mai complet. Acum, priveşte în sus. Vezi ? Sînt zeci şi zeci de reflectoare, fiecare avînd un rol important în redarea imaginii cît mai clare. Pîrghiile acelea mari care se găsesc pe nişte cărucioare au la capătul lor cîte un microfon care captează sunetele. Acum, să mergem la masa de regie.

Şi, în vîrful picioarelor, Daniela, Aşchiuţă şi cu mine am urcat cîteva scări, intrînd în camera unde se aflau o mulţime de aparate.

— Uite, vezi, îmi spuse Daniela, aceasta e masa de regie. Aici sînt şapte ecrane iar prin butoanele acestea se comunică cu fiecare cameră de luat vederi. Priveşte prin geam, în studio. Vezi ? Fiecare operator are căşti la ureche. De aici, de la acest microfon i se dau toate comenzile, iar el mişcă aparatul după cum este nevoie. La această masă de regie se selecţionează imaginile de la diferitele camere de luat vederi. Tot aici se îmbină imaginea cu sunetul

— Iţi mulţumesc foarte mult Daniela, atît ţie cît şi lui Aşchiuţă, pentru tot ce mi-aţi arătat.

Note de drum din U.R.S.S.

II

M-am oprit mai îndelung în faţa cîtorva însemnări fugare ale unei fetiţe care nu mai e de mult: Tania Sovicev. Aceste însemnări mi s-au părut o scrisoare pe care Tania ne-a lăsat-o nouă, celor de azi, pentru a ne aminti întotdeauna atît despre tragismul celor petrecute atunci, cît şi despre tăria de neînfrînt a celor ce-au apărat Leningradul în timpul îndelungatei sale blocade. „Astăzi a murit Sonia"... „Astăzi a murit unchiul Vasea" ...„Astăzi a murit mama"... A rămas numai Tania. Peste cîteva zile n-a mai rămas nici Tania. Şi totuşi, cîtă forţă, cîtă stăpînire de sine şi luciditate în aceste notaţii simple ale copilăriei!

Indată după război, oamenii sovietici au ridicat oraşul din ruine, dăruindu-i o şi mai splendidă strălucire.

Astăzi, Leningradul te întîmpină cu o viaţă clocotitoare, cu negrăite frumuseţi. Cum s-au păstrat acestea, de parcă n-ar fi cunoscut niciodată exploziile bombardamentelor ? Leningrădenii, de la copiii ce umplu străzile oraşului cu veselia lor zgomotoasă, în orele prînzului, cînd ies de la şcoală, pînă la cei mai bătrîni locuitori din vechiul cartier muncitoresc Vîborg, sînt gata să-ţi explice acest fenomen. Coloane de marmură, basoreliefuri, clădiri întregi au fost învelite în saci de nisip, monumente uriaşe au fost scoase de pe soclurile lor şi păstrate în adăposturi subterane, turlele aurite au fost vopsite cu minium, fiecare operă de artă, fiecare document istoric preţios a fost ascuns şi ocrotit cu grijă. Aşa se face că astăzi poţi admira, alături de grandioasele construcţii înălţate în ultimul timp, liniile elegante ale vechilor palate clădite de vestiţi arhitecţi, picturi celebre în splendidele încăperi ale Ermitajului, sălile-muzeu ale Palatului de Iarnă...

Dar nici o emoţie încercată în faţa comorilor Leningradului nu poate fi asemuită aceleia pe care am trăit-o păşind în odăile cu paturi de campanie, în care Lenin şi soţia sa, Krupskaia, au locuit la Smolnîi, în timpul istoricelor evenimente din octombrie 1917. In această cămăruţă — mi s-a spus — a elaborat Lenin ultimile planuri menite să ducă la asaltul victorios asupra Palatului de Iarnă. Şi, în noaptea de 25 octombrie, conform acestor planuri, tunurile crucişătorului „Aurora" au vestit că asaltul a început. Vulturii de pradă ai stemei ţariste, de pe porţile înalte ale Palatului de Iarnă s-au prăbuşit la picioarele muncitorilor de la „Putilov" şi a marinarilor din flota Balticii. Proletariatul înarmat, călăuzit de genialele idei ale lui Vladimir Ilici Lenin şi condus de statul său major, partidul marxist-leninist, a cîştigat bătălia împotriva asupririi şi exploatării. În istoria lumii, a început anul I al erei socialiste.

De aceea, oricît de simplă e odăiţa lui Lenin de la Smolnîi, ea îţi apare de o măreţie mai copleşitoare decît a tuturor monumentelor Leningradului, decît a tuturor monumentelor lumii.

EMILIA CALDARARU

ELEVI FRUNTAŞI LA ÎNVĂŢĂTURĂ

TOMA DUMITRU
Şc. de 4 ani Poiana Deal, com. Caciu, reg. Bacău

MARTIN MARIANA
cl. a VI-a, com. Rădăuţi-Prut, reg. Suceava

MOŢICA EUGEN
cl. a II-a, Şc. elem. de 7 ani Halmagiu, raionul Gurahonţ, reg. Crişana.

ŢANDAU CORNELIA
cl. a III-a, Şc. de 7 ani, com. Şag, raionul Arad, reg. Banat.

Pregătiri pentru serbarea de sfîrşit de an

Ne pregătim cu drag

Pentru ca serbarea de sfîrşit de an să fie cît mai reuşită, noi ne-am pregătit din timp. Mai întîi am repetat poeziile pe care le ştiam, apoi, am căutat poezii noi despre partid, patrie şi am început să le învăţăm. Tot pentru serbare, am învăţat noi cîntece pionereşti. Printre cele pe care le vom prezenta la sfîrşitul anului şcolar vor fi cîntecele „Partid, iubit părinte", „E roşie cravata mea ca focul", „Pionieri, fruntea sus" şi altele.

Pentru îmbogăţirea programului, pregătim şi o suită de dansuri populare specifice regiunii noastre. Ne străduim să interpretăm cît mai bine dansurile.

Aşteptăm cu drag ziua cînd, pe scenă, vom prezenta frumosul nostru program artistic.

ZUGRAVU I. ION
Şcoala de 4 ani, Valea Stînii, regiunea Argeş

Pentru serbarea noastră

Pînă la încheierea anului şcolar, cînd vom sărbători sfîrşitul unui an de muncă rodnică, au mai rămas puţine zile. Cu toate acestea, noi ne pregătim intens pentru a avea cît mai multe medii de 7, 8, 9 şi 10. De asemenea, ne străduim să alcătuim un bogat program pentru serbare. Pînă acum am învăţat poezii închinate partidului, cîntece pionereşti, jocuri populare şi am pregătit o piesă de teatru pentru copii.

In mod deosebit, se pregăteşte pioniera Mitrofan Jana, solista unităţii noastre. Sîntem siguri că ne va încînta din nou cu cîntecele pe care le va interpreta.

IONESCU GABRIELA
cl. a VI-a
Sanatoriul T.B.C. Mangalia, regiunea Dobrogea

Cel mai mic dansator

Freamătul pregătirilor echipei noastre artistice pentru Concursul cultural-artistic al pionierilor şi şcolarilor a atras în activitatea artistică pe mulţi şcolari.

Aşa se face că într-una din zile, încîntat de melodiile vesele pe care le cîntau pionierii, a intrat în sala de repetiţie Săndel, elev în clasa I-a. Ne-a mărturisit că vrea să înveţe şi el cîntece, jocuri, că vrea să facă parte din echipa artistică a şcolii.

Prietenoşi din fire, pionierii l-au primit cu drag în mijlocul lor. Cu răbdare au început să-l înveţe cîntece pionereşti şi chiar cîteva din dansurile naţionale care le pregăteau pentru concurs. Lui Săndel i-au plăcut mult jocurile săltăreţe ale pionierilor şi, numai după cîteva repetiţii, a învăţat paşii jocului „Viştea". Apoi, a învăţat împreună cu ceilalţi pionieri şi şcolari haţegana, învîrtita, sîrba şi alte jocuri.

Dar ziua concursului a sosit. De la faza intercomunală, echipa artistică din care face parte şi Voivoda Alexandru (Săndel) a mers la faza raională. Şi aici, Săndel a fost mult aplaudat. Echipa artistică se mîndreşte cu cel mai mic dansator al ei, care este şi fruntaş la învăţătură.

Inv. O. RUSU
Şc. de 4 ani, Satul Vecerd, raionul Agnita, reg. Braşov

SPORT

Copii, învăţaţi tainele înotului!

Zilele trecute am stat de vorbă cu tovarăşul Valentin Costandache, secretarul general al Federaţiei Romîne de Natație. Discuţia noastră s-a referit la cursurile de înot pentru copii, ce se vor organiza în această vacanţă de vară.

— În vacanţa de vară a anului trecut — ne-a spus tovarăşul Costandache — în întreaga ţară au învăţat tainele acestei minunate discipline sportive mii şi mii de pionieri. Numai la ştrandul „Tineretului" din Capitală, în două luni de zile, sub îndrumarea atentă a profesorilor, au învăţat înotul peste 5.000 de copii.

Pentru această vacanţă de vară, Federaţia noastră de natație a început pregătirile în vederea deschiderii cursurilor de înot pentru copii, cu mai multe săptămîni în urmă...

Pentru voi, copii, peste tot: la Timişoara, Cluj, Oradea, Reşiţa, Constanţa, Galaţi ca şi în toate celelalte oraşe din ţară s-au făcut pregătiri intense, pentru ca, tot mai mulţi dintre voi să învăţaţi înotul. Aceste pregătiri sînt de acum încheiate, iar ştrandurile vă aşteaptă.

La Bucureşti, de pildă, comisia orăşenească de natație a creat toate condiţiile pentru ca în fiecare serie de 20 de zile, 1.000—1.200 de copii să înveţe înotul. La „Ştrandul Tineretului" au şi început deja înscrierile pentru primul curs de înot care va începe la 15 iunie. Aici, de iniţierea viitorilor înotători se vor ocupa cu grijă 20 de profesori şi instructori de înot.

Pentru a da posibilitate tuturor celor care vor să înveţe înotul, în întreaga ţară aceste cursuri vor dura toată perioada vacanţei de vară. Aşadar, toţi acei care vreţi să învăţaţi această minunată disciplină sportivă mergeţi la bazinele de înot.

La sfîrşitul vacanţei, pe piepturile tuturor să strălucească insigna de înotător. Nu uitaţi! Inotul este una din condiţiile ce trebuie îndeplinită pentru obţinerea steluţei roşii.

RADU POPA

Gh. Iancu, dublu recordmen mondial la paraşutism

Incă un strălucit succes al sportului romînesc. Maestrul sportului Gh. Iancu — de nenumărate ori campion al ţării la paraşutism, recordmen mondial în proba de salt individual cu deschidere imediată şi aterizare la punct fix, noaptea, de la 1.000 m, a stabilit săptămîna trecută un nou record mondial de-a dreptul uimitor. Fiind lansat de la 1.000 m înălţime paraşutistul Gh. Iancu a aterizat DE DOUA ORI CHIAR LA PUNCTUL FIX, 0 m, realizînd în felul acesta recordul mondial absolut la paraşutism!

Minute în şir, sportivii prezenţi la concurs l-au purtat pe braţe pe dublul nostru recordmen mondial. Acest excepţional record mondial, alături de celelalte strălucite victorii ale sportivilor noştri, ridică pe o treaptă şi mai înaltă gloria sportivă a patriei noastre dragi.

Pregătiri pentru EXAMEN

Pionierul Dumbravă Vasile din clasa a VII-a de la Şcoala din comuna Cheşa, raionul Salonta acordă o mare importanţă studiului individual. Văzînd notele lui de 8, 9 şi 10, pionierii Irimie Moise, Fitărău Floarea, Vidican Cornel şi mulţi alţii s-au hotărît să-i urmeze exemplul, să-şi aprofundeze cunoştinţele prin studiu individual.

★

Pentru pregătirea examenului de absolvire în clasele a VII-a de la Şcoala din comuna Dor-Mărunt, regiunea Bucureşti pionierii şi şcolarii au organizat grupe unde repetă şi adîncesc materia învăţată în timpul anului.

★

„Acum, în preajma examenului, fiecare clipă este preţioasă", scrie pionierul Nicolau Constantin de la Şcoala din comuna M. Kogălniceanu, regiunea Dobrogea. Pentru a folosi din plin fiecare moment, el şi-a alcătuit un program al zilei care îl ajută să înveţe, să repete şi... să se joace.

★

Pe lîngă orele de consultaţii la limba romînă, matematici, pionierii şi şcolarii de la Şcoala de 7 ani din Aldeni, regiunea Ploieşti s-au pregătit pentru examene şi cu ajutorul adunărilor „In faţa hărţii", „Opera lui Alexandru Sahia" şi altele. Cu prilejul acestor adunări, ei au repetat o parte din materie la geografie şi limba romînă.

★

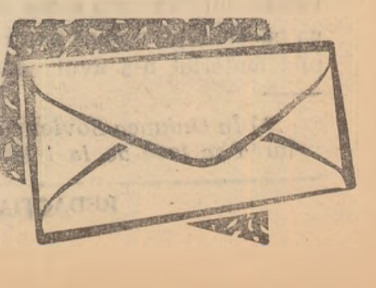
Pionierii şi şcolarii clasei a VII-a din comuna Şibot, regiunea Hunedoara sînt hotărîţi să promoveze cu toţii examenul de absolvire, de aceea se pregătesc intens pentru încheierea trimestrului cu medii bune, repetînd materia înainte de examen.

Concursul cultural artistic

Pe primul loc

Pregătirile pentru faza raională a concursului a îmbogăţit activitatea echipelor artistice din şcolile raionului Beiuş. După nenumărate repetiţii, pe scena concursului s-au prezentat cele mai bune echipe artistice pionereşti din raion. Pentru că erau bine pregătiţi cu toţii, a fost greu de stabilit cine va fi pe primul loc. Totuşi, s-a hotărît: **echipa artistică de la Şcoala de 7 ani din comuna Nucet a obţinut locul I.** Printre pionierii care s-au remarcat în mod deosebit sînt Peciu Viorica, cl. a VI-a, care a recitat în mod deosebit, Boldijar Ana, cl. a VII-a, şi alţi pionieri din brigada unităţii lor, care au prezentat un minunat program cu tema „Părinte drag, partid iubit, îţi mulţumim".

MARIA VANCEA
Comitetul raional U.T.M. Oradea

STELUȚA

povestire de **Evgheni Kokovin**

Deasupra casei vecine cu trei etaje, departe, departe, strălucea enigmatic o stea singuratică. Lui Pavlușca i se părea acum că ea e foarte aproape, chiar deasupra acoperișului; totuși știa cît e de departe. Cum se numește oare? Este ea așa de mare și fierbinte ca Soarele? Va putea el zbura pînă la ea?

Ar fi trebuit ca la ora aceasta Pavlușca să doarmă. Dar cum părinții erau plecați la cinematograf, Pavlușca se folosi de acest prilej pentru a termina o scrisoare secretă și foarte urgentă. Pe masă, în fața lui se găsea foaia de caiet pe care așternuse cu grijă litere mari, caligrafice. Pavlușca se uită la cele scrise și suspină: „Cine știe dacă mă va lua!...

Alături, pe un pat mic, dormea de mult surioara lui de cinci ani, Katiușa. Dar iată, bunica observă fața preocupată a băiatului și pierzîndu-și răbdarea, stinse pe neașteptate lumina.

Nu-i nimic, așa e mai bine, se gîndi Pavlușca. La lumina lămpii de birou pe care o aprinse imediat, i se părea că zărește mai bine steaua cea tainică. „În definitiv de ce să mă supăr pe bunica? Atunci cînd ai 12 ani, cînd ai o mușchiulatură puternică și o respirație admirabilă, cînd te pregătești să zbori în Cosmos, să înconjori Pămîntul sau poate să zbori în Marte și Venus, nu are nici un rost să te superi pe o bunicuță de 80 de ani".

Bine că a adormit și bunica. Dar curind va veni mama și tata iar Pavlușca, nici jumătate din scrisoare n-a scris. Unde a rămas?

„Dragă Nikita Sergheevici,

Eu am de acum 12 ani. În curind, oamenii vor zbura în Cosmos. Vă rog foarte mult să mă trimiteți și pe mine cu ei. Eu sînt puternic, sănătos și învăț bine. Pe trimestrul acesta am numai un 4*) și acela la muzică. Intrebați și la școală".

Pavlușca s-a tot gîndit și a hotărît să șteargă ultima propoziție. Dacă aud cei de la școală, or să rîdă. El însă, hotărît lucru, vrea să zboare în Cosmos! Doar singur a construit o mică rachetă. Iat-o, e pe pervaz. E adevărat că se deosebește puțin de una adevărată. Ce e mai trist însă e că ea nu poate zbura. Și-i mică, tare mică. În ea nici măcar Belka n-ar încăpea. Chiar și cățelul lui Pavlușca e mai mare ca ea. De fapt, e mică pentru că nici material n-a avut destul.

Eh, dacă ar fi avut... sau dacă tatăl lui ar fi lucrat racheta... Pavlușca e tare nedumerit. De ce nu construiește și tata rachete? Doar el repară la uzină niște motoare complicate cu ardere internă...

Pe masa lui Pavlușca sînt îngrămădite o seamă de construcții. Iată, de pildă, telescopul de fabricație proprie. Bunica spune că prin telescop nu se vede nimic. El, Pavlușca, ceva, ceva, tot vede. Dar bunica și Katiușa să nu vadă chiar nimic?! Asta e de-a dreptul jignitor.

Cît de prețioase sînt și schițele pentru o nouă rachetă și diferitele aparate construite... Cum de nu înțelege bunica toate acestea?

Pavlușca încheie scrisoarea:

„...Cred că în Cosmos nu este obligatoriu să cînți. Dar dacă trebuie, voi învăța și voi termina și cu patrul de la muzică. Eu vă repet: sînt puternic, fac zilnic exerciții fizice. Vă rog mult să mă trimiteți în Cosmos". Și privind steaua luminoasă, Pavlușca zbură cu gîndul prin spațiul stelar. Cîte cărți n-a citit el despre toate acestea! Dar mai mult decît toate a îndrăgit cartea despre marele savant din Kaluga, Constantin Eduardovici Țiolkovski. Pe perete, în fața mesei, se găsește o fotografie a savantului, decupată dintr-un ziar. Prin ochelarii simpli îl privesc ochii liniștiți și s-ar părea că savantul vrea să-i spună ceva. Iată, s-a așezat acum pe scaun lingă Pavlușca și vorbind încet arată cu mîna spre steaua lui Pavlușca. Pavlușca nu înțelege nimic, glasul savantului e slab. Dar, desigur, mîna lui Țiolkovski poate face minuni. Chiar așa: steluța se apropie și devine din ce în ce mai mare.

Deodată, Pavlușca aude un vuiet ce crește repede și între fereastră și stea vede o mare navă cosmică. Așa și-o inchipuia și el. De bucurie și fericire băiatul trage un chiot. Savantul pune mîna pe umărul lui Pavlușca și-i spune încet: „Înainte, băiatul meu. Te așteaptă steaua cea luminoasă!"... Pavlușca ridică încet capul. Dar... în fața sa se află tata. Îl scutură ușor de umeri:

— E timpul să dormi, cosmonautule!

Unde e?... Unde? Pavlușca vrea să întrebe: unde-i Țiolkovski, unde-i racheta, unde-i steaua? Dar își dă seama repede că adormise cu capul pe masă. Se dezbrăcă dezamăgit și adormi repede sperînd că măcar în somn va mai vedea o dată minunata navă.

A doua zi la școală, în ora a treia, s-a petrecut ceva nemaipomenit. În clasă a intrat profesorul de matematică. Era emoționat și pe față i se citea o mare bucurie.

— Copii — a spus el solemn — astăzi a fost lansată o nouă navă cosmică. Pe această navă se găsește un om sovietic. În acest moment el zboară în jurul Pămîntului.

Copiii au ieșit buluc din bănci și l-au înconjurat pe profesor asaltîndu-l cu întrebările.

— Va coborî pe Pămînt?

— Cine e cosmonautul?

— Cîți ani are?

— La ce înălțime a zburat?

— Este Iuri Gagarin — aviator, maior al Armatei Sovietice, răspunse profesorul încă emoționat. El este fratele vostru mai mare. Curînd și voi, frații lui mai mici, veți reuși poate să zburați în jurul pămîntului și chiar pe alte planete.

Eh! Și cît am vrut să zbor și eu, suspină încet vecinul de bancă al lui Pavlușca.

Și eu, continuă gînditor Pavlușca.

Scrisoarea a introdus-o totuși în cutia poștală. O să-l ia, fără îndoială, în viitor. El este ușor, puternic, rezistent. Ei, pionierii, așa cum a spus profesorul, se pot considera frați mai mici ai primului cosmonaut.

Cînd se va însera, va privi din nou steaua luminoasă ce se arată deasupra casei vecine, steaua pe care cîndva o va cuceri. Și aceasta trebuie să o facă el, Pavlușca. În gînd și-l închipuie pe neînfricatul Gagarin, care în aceste clipe înconjoară uriașul nostru Pămînt. Să te întorci cu bine, Iuri Gagarin!

Ah, dacă aș putea vorbi cu tine, te-aș întreba:

— Cînd vei zbura din nou, mă vei lua și pe mine?

În ochii lui Pavlușca apar lacrimi, lacrimile bucuriei, ale emoției că va zbura și el cîndva în Cosmos.

Steaua lui Pavlușca arde. Și parcă-i face semn neînduplecatului visător:

— Vino, te aștept.

În romînește de
C. DANEȘ

---

*) În Uniunea Sovietică notarea se face de la 1 la 5.

BALERINELE

Sîntem în Sebeș Alba. În acest oraș, și nu numai aici, au devenit cunoscute succesele obținute pe scenă de pionierele și pionierii care fac parte din cercul de coregrafie și gimnastică acrobatică de la Casa pionierilor. În timpul vacanței de primăvară, ei au prezentat spectacole la Clubul oțelarilor din Hunedoara, la Miercurea, Petrești și la Casa de cultură din Alba Iulia. Spectatorii mari și mici au răsplătit cu aplauze talentul lor, elasticitatea și grația dansurilor interpretate.

Păpușile dansează. De data aceasta însă este vorba de păpuși neobișnuite, fetițe adevărate, aranjate cu grijă, într-un ...magazin de păpuși! Cumpărătorii se întrec să admire neastîmpărul titirezului (pioniera Catza Marcela), sprinteneala paiaței (pioniera Opriță Daniela), drăgălășenia păpușii micuțe care știe să-și cheme cîntator mama (pioniera Vida Lacrima) și, desigur, rămîn uimiți cînd în fața lor este scoasă de după un paravan o păpușă atît de frumoasă, încît fără îndoială ea pare zîna păpușilor (pioniera Niculescu Marieta). Întreg spectacolul pare o feerie; flori care-și desfac petalele, acrobații îndrăznețe, cortegiul dulciurilor, dansul păpușilor, și în ritmul unei melodii energice, gimnastica artistică ce se încheie simbolic, cu zugrăvirea pe scenă a stelei roșii. Cine sînt acești copii care au învățat să danseze atît de frumos? Sînt pionieri, la școală, învață foarte bine. Pioniera Trusan Virginia, din clasa a VII-a, de exemplu, s-a remarcat de mult prin grație și suplețe. Invață bine, îi place să citească mult. Pentru toți, succesul pe care-l obțin la fiecare spectacol e un prilej de mulțumire și recunoștință; mulțumire, pentru că în arta pe care o îndrăgesc obțin roade bogate, recunoștință, pentru că datorită grijii partidului și guvernului nostru ei au din plin posibilitatea să-și valorifice talentele.

AL. MIHU

EXPOZIȚIA TINERETULUI ȘCOLAR

Cu prilejul Zilei copilului, a avut loc deschiderea expoziției de desene a tineretului școlar (1 iunie— 1 iulie) organizată în Parcul de cultură și odihnă I. V. Stalin de Ministerul Invățămîntului și Culturii și Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor. La deschidere, au luat cuvîntul tovarășul Dumitru Costea, director în Ministerul Invățămîntului și Culturii, care a vorbit despre importanța Zilei copilului, și tovarășul Brăduț Covaliu, pictor, care a apreciat desenele expuse.

Expoziția e vizitată cu deosebit interes de tineretul școlar.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii" tel. 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"